

Anders Horonyi

– fiskare

text & foto Conny Nylén

Buren lyfts upp på bordet, fångsten bärgas, de som inte ska sparas går tillbaka till havet, nytt agn och sedan sätts buren i havet igen.

Med en liten vink meddelar Anders att den första buren i länken kan gå i vattnet. En efter en följer de andra efter i vatten väster om Rörö. Idag ska de dra över 80 burar på två man. Idag har Anders Horonyi hjälp av Stefan Kempe. Vanligtvis fiskar han själv och då är det inte 80 burar som ska dras. Det är 400 burar, 15 distans väster om Björkö, som ska dras och agnas om på nytt.

– Det kan vara lite lurigt att gå ut i mörker man vet aldrig om det kan ligga något i vattnet, säger han över en kopp kaffe i styrhytten.

Han är också rädd för att fastna i en lina med foten och följa med ut i havet.

Men det var det här han ville göra efter att barnen klarar sig själva och nu har han livnärt sig på främst kräftfiske i tio år.

– Det kan väl bli från 60 kg kräfta och uppåt för kanske en tio, tolv ja upp till 14 timmar ute till havs, säger Anders.

Kräfta

Det är tidig försommarmorgon

i Björkö hamn. Syrenen pryder trädgårdarna. Två bilar parkerar längst in i fiskhamnen. De börjar lasta ur några tunga lådor med agn. Anders mäter upp kaffet och hjälper till att få lådorna ombord. Maskin startar och vi lämnar den trygga hamnen bakom oss. Stefan säger att han har ett ”riktigt jobb också” lite på skämt. Idag ska de dra krabbburar.

– Jag fiskar nästan bara kräfta så detta är ett undantag idag, säger Anders.

Frölunda

Zenita från Rörö möter vid Stora Oset och Anders berättar att han var en vanlig grabb från Frölunda som ville bli fiskare.

– Det har fungerat, man vänjer sig med att vara ensam ute på havet, man får se upp med linorna bara, säger han.

Har du varit i sjönöd någon gång?

Han säger något om en axel och att det läckte in vatten och att han kallade på sjöräddningen.

– Men de behövde inte hjälpa till, mina två läns-pumpar klarade av läckan, säger han.

Orange

Vi ser det första stora välet närma sig båten. De tar på sig de orangefärgade fiskestället från Grundéns och gör sig redo att fiska upp de första burarna. Med en stor båtshake får de tag om bojen och lägger därefter linan

Dagens största klor visas upp för fotografen.

runt de tre hjulen på lindragaren. Efter en stund med spänd lina blir den först buren synlig ovanför vattenytan. Anders lägger upp den på bordet på relingen. Öppnar buren och tar ut krabborna. Klorna sparas i storleksordning i tre korgar. Allt

går med en väldig fart. Burarna är länkade vid varandra och när buren agnats på nytt läggs nästa bur upp på bordet, Stefan ställer burarna i en rad på akterdäck. När länken med de mellan tre och femton burarna är klara vänder Anders båten, kollar på plottern och djupmätaren att de är på rätt ställe för att sätta de nyagnade burarna igen. Han ger den där vinken till Stefan som sätter den första buren, de andra följer automatiskt efter.

– Nu på försommaren går krabborna lite grundare än senare i sommar, säger han när vi letar efter nästa länk lite mer norrut. Så upprepas samma mönster 80 gånger: båtshaken runt bojen – buren upp på bordet – ut med krabborna – nytt agn – buren på akterdäck – i vattnet igen.

Idag är de två och vädret är stilla. Tänk när det blåser halvstorm, är kallt och mörkt och Anders ska själv dra 400 kräftburar mitt ute mellan Sverige och Danmark.

– Ja, varför sitter man inte på ett varmt kontor, säger Anders och menar att han trots allt trivs på jobbet. Han gillar friheten, havet och känslan av att vara sin egen.

Är det inte slitsamt för kroppen?